

Nr 190.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken; given Stockholms slott den 11 mars 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ola Jeppsson.

Förslag
till
Förordning

om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277)
angående postsparbanken.

Härigenom förordnas, att § 5 förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken skall hava följande ändrade lydelse:

§ 5.

Granskning av och ränteanteckning i motbok sker i den ordning, generalpoststyrelsen bestämmer.

Underlåter motboksägare att inom den tid, generalpoststyrelsen bestämmer, för granskning och ränteanteckning förete motbok och yppar sig sedermera skiljaktighet mellan motboken och postsparbankens räkenskaper, skola räkenskaperna äga vitsord.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1932.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Departementschefen, statsrådet Jeppsson anför:

Förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken innehåller under § 5 följande bestämmelse:

»I den ordning, generalpoststyrelsen bestämmer, bör motbok i och för granskning och ränteanteckning mot kvitto avlämnas till postsparbanken. Sedan sådan granskning verkstälts, återställs motboken, i utbyte mot omfördälda kvitto, till ägaren.

Underlåter motboksägare att inom den tid, generalpoststyrelsen sålunda bestämmer, till postsparbanken avlämna motbok, och yppar sig sedermera skiljaktighet mellan motboken och postsparbankens räkenskaper, skola räkenskaperna äga vitsord.»

I skrivelse den 2 mars 1932 har *generalpoststyrelsen* framlagt förslag till ändrad lydelse av ifrågavarande författningsrum. Till stöd härför anför styrelsen följande:

Av berörda stadgande föranledda närmare bestämmelser hava utfärdats av generalpoststyrelsen. Enligt dessa skall för granskning och ränteanteckning avsedd motbok av motboksägaren inneslutas i särskilt av postsparbanken genom postanstalterna tillhandahållet kuvert och sålunda inslagen överlämnas till postanstalt för att under rekommendation befordras till postsparbanken i Stockholm. Efter behörig granskning och ränteanteckning återsändes boken från postsparbanken likaledes under rekommendation. Postsparbanken har att för dessa försändelser vidkännas sedvanlig såväl befordrings- som rekommendationsavgift, utgörande för befordran av en postsparbanksbok i båda riktningarna sammanlagt en krona. Då antalet postsparbanksböcker numera överstiger $1\frac{1}{2}$ miljon, blir den årliga portokostnaden för detta slags försändelser ganska betydande.

Även i övrigt är nu tillämpade förfaringssätt för ränteinskrivningen förenat med vissa olägenheter för såväl postsparbanken som allmänheten. De många tusentals motböcker, som i början av året dagligen ingå till postsparbanken, kunna icke omedelbart handläggas, utan kunna motboksägarna vid denna tid av året ofta nog icke återfå sina böcker förrän efter två à tre veckor. De äro under denna tid förhindrade att göra såväl insättningar som uttagningar i postsparbanken.

Inom postsparbanken hava vissa undersökningar gjorts rörande möjligheten att i förberörda hänseende tillämpa ett för banken billigare samt för allmänheten bekvämare förfaringssätt. Av undersökningarna, som dock icke äro

slutförda, har framgått, att det icke är uteslutet, att ränteanteckningen skulle med ledning av från postsparbanken lämnade uppgifter kunna ske å postanstalt, där motbok företeddes. Motböckerna skulle således icke vidare behöva insändas till postsparbanken. Generalpoststyrelsen föreställer sig, att det icke kan vara behövt att i detalj redogöra för ett eventuellt blivande nytt förfaringssätt.

För att möjliggöra en omläggning av ifrågavarande expeditionssätt, om detta skulle visa sig önskvärt, fordras emellertid omformulering av förenämnda paragraf i postsparbanksförordningen.

På grund av det anförda hemställer generalpoststyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte till pågående riksdag framlägga förslag om följande ändrade lydelse av § 5 i postsparbanksförordningen:

»Granskning av och ränteanteckning i motbok sker i den ordning, generalpoststyrelsen bestämmer.

Underlåter motboksägare att inom den tid, generalpoststyrelsen bestämmer, för granskning och ränteanteckning förete motbok och yppar sig sedermera skiljaktighet mellan motboken och postsparbankens räkenskaper, skola räkenskaperna åga vitsord.»

Departements-
chefen.

Då goda skäl synas föreligga för en omläggning, på sätt generalpoststyrelsen ifrågasatt, beträffande förfaringssättet vid granskning av och ränteanteckning i postsparbankens motböcker, vill jag förorda, att härför erforderlig ändring i § 5 postsparbanksförordningen vidtages. Jag tillstyrker alltså, att proposition om sådan ändring avlåtes till riksdagen. Den nya bestämmelsen torde lämpligen böra träda i kraft den 1 juli 1932.

Departementschefen uppläser härefter upprättat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 5 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken samt hemställer, att förslaget måtte föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Hellenius.